

РЕШЕНИЕ

№ 6465

гр. София, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6368** по описа за **2023** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 1670 от 10. 04. 2023 г. по НАХД № 9043 / 2022 г., Софийски районен съд, НО – 110 състав, е отменил наказателно постановление (НП) № 634 от 23.05.2022 г., издадено от началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на М. С. М. е наложена глоба в размер на 1800 лв., на основание чл.179, ал. 3а от Закона за движение по пътищата.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление, в която се моли решението да бъде отменено като постановено при нарушение на материалния закон. Поддържа, че безспорно е доказано извършеното нарушение. Иска отмяната на обжалвания съдебен акт и постановяване на друг по съществото на спора, с което да бъде потвърдено издаденото Наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира разности. Представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля А. и писмените доказателства представени с наказателното постановление

Пред настоящата инстанция не са ангажирани писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

От страна на районния съд е установено, че на 01.12.2021 г. в 18:12 ч. М. С. М. управлявал пътно превозно средство с ДК [рег.номер на МПС] , марка „И.“, модел „АС 260 СИ ФС ГВ“, собственост на „Джей Ел Фрейт Ай Ти“ ЕООД, в направление излизане от територията на Република България, на граничен контролно-пропускателен пункт К..

След извършена от контролните органи проверка било установено, че на 19.11.2021 г. в 07:27 ч. посоченото пътно превозно средство било засечено с контролно устройство с идентификатор № 10181 на път А-6, км 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за който се събира такса за изминато разстояние /тол такса/, като не била заплатена дължимата за ППС пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП. За съответното обстоятелство бил генериран запис по чл. 167а, ал. 3 от Закона за пътищата /ЗП/.

На 01. 12. 2021 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, след което е издадено и обжалваното наказателно постановление.

При тези факти Софийски районен съд е приел, че нито в АУАН, нито в издаденото въз основа на него НП е посочена нарушената материалноправна норма указваща съответстващото на санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. задължение за водача, което е нарушено. Приел е, че нарушената материалноправна норма е задължителен реквизит от съдържанието на АУАН и НП, както и че описанието на нарушението не съответства на фактическия състав на нарушението по чл. 139, ал. 7 от ЗДвП., санкционирано с нормата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Изложил е мотиви, че не е доказано, че именно М. е бил водач на посочената в АУАН и НП дата на нарушението.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изложените от районния съд правни изводи.

Видно е, че от страна на районния съд е извършен цялостен анализ на представените доказателства и правилно е приел, че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при съставянето на АУАН и при издаването на наказателното постановление.

Правилно е посочено, че в случая е посочена само санкционната норма на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, но не и нормата, която е нарушена от страна на водача.

Съгласно чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за

пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

Посочените в АУАН и НП норми от Закона за пътищата, предвиждащи общи задължения за заплащане на тол такси, не представляват конкретно правило за поведение, което е нарушено от водача.

С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП, е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Съответно в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения.

Задължителен реквизит от съдържанието както на АУАН, така и на НП е нарушената материалноправна норма. Изискването на закона същата да бъде посочена има за цел да определи от една страна единството между нарушеното правило за поведение и твърдяното административно нарушение и от друга страна да обезпечи извършването на контрол за законосъобразност. Липсата на посочена норма, която е нарушена, представлява съществено нарушение, тъй като нарушава правото на защита на санкционирания субект, поради което е самостоятелно основание за отмяна на НП.

От друга страна, съдът намира, че в конкретния случай, не е и доказано извършеното нарушение доколкото се сочи, че същото е извършено на път А-6, км 50+427.

По делото е представено писмо рег. № 1200-582 / 14. 09. 2022 г. на Областно пътно управление С. при А., съгласно което на път А-6 „Европа“, до момента няма км 50+427. При това положение е невъзможно на 01. 12. 2021 г. М. да е управлявал пътно превозно средство на посоченото място, без начислени тол такси.

В тази връзка правилно сочи и възввния съд, че не е доказан субекта на нарушението, тъй като липсата на направени възражения в акта, не освобождава административнонаказващия орган от задължението да докаже по безспорен начин автора на деянието, нещо което не е направено в случая.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника по касация за присъждане на адвокатско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено, като с оглед осъществената безплатна правна помощ разности следва да се присъдят на процесуалния представител.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1670 от 10. 04. 2023 г. по НАХД № 9043 / 2022 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 110-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, да заплати на адвокат В. Г. И. от САК с личен номер: [ЕГН], адвокатско възнаграждение па настоящото дело в размер на 580 (петстотин и осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.